

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (első tanács) a T-191/02. sz., Giorgio Lebedef kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. április 12-én hozott ítélete ellen Giorgio Lebedef által 2005. június 27-én benyújtott fellebbezés

(C-268/05. P. sz. ügy)

(2005/C 243/07)

(Az eljárás nyelve: francia)

Giorgio Lebedef (képviselek: G. Bouneou és F. Frabetti) 2005. június 27-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (első tanács) a T-191/02. sz., Giorgio Lebedef kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. április 12-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

Semmisítse meg az Elsőfokú Bíróságnak a T-191/02. sz., Giorgio Lebedef, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Senningerberg [Luxemburg], képviselik: G. Bounéou és F. Frabetti ügyvédek) kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Currall, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben hozott ítéletét, egyrészt a Bizottság 2001. december 5-i azon határozatának megsemmisítése tárgyában, amellyel felmondta az 1974. szeptember 20-i keretmegállapodást, egyben ismét elfogadta a szakszervezetek és szakmai szervezetek többsége, valamint a Bizottság adminisztrációja között 2000. január 19-én létrejött, az egyeztetés szintjeinek, fórumának és eljárásainak működési szabályait, illetve megerősítette a munkavállalói képviselet rendelkezésére álló forrásokról szóló, 2001. április 4-i megállapodást, és megerősítette az 1974. szeptember 20-i keretmegállapodás I. mellékletének a sztrájkkal kapcsolatos rendelkezéseit, illetve felkérte a Bizottság alelnökét, N. Kinnockot, hogy tárgyaljon a szakszervezetekkel és szakmai szervezetekkel, és 2002. március végéig tegyen javaslatot a biztosok testületének egy új keretmegállapodás elfogadására, valamint a személyzeti szabályzat – amely előírja a szakszervezetekkel és szakmai szervezetekkel történő egyeztetést – módosításainak sorában javasoljon egy olyan módosítást, amelynek értelmében olyan választási szabályzat elfogadása válik lehetségessé, amelyet az intézményi személyzete szavazással fogad el, valamint szükség esetén N. Kinnock 2001. november 22-i, az egyes szakszervezeti elnököknek küldött azon levelének megsemmisítése tárgyában, amelyben tájékoztatta őket arról a határozatáról, hogy a Bizottságtól a fent hivatkozott 1974. szeptember 20-i keretmegállapodás 2001. december 5-i felmondását és számos, fent hivatkozott rendelkezés elfogadását kérte, valamint E. Halskov 2001. december 6-i azon határozatának megsemmisítése tárgyában, amelyben elutasította a felperesnek „a személyzeti szabályzat módosítási terveinek átfogó

csomagjáról” szóló 2001. december 7-i egyeztető tárgyaláson való részvételére vonatkozó írásos megbízás kiállítását.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmének alátámasztására a felperes vitatja az ítélet 4. pontjának (96)–(103) bekezdését. Egészen pontosan „a 2001. december 5-i határozat megsemmisítésére irányuló kérelem [elfogadhatóságát], amennyiben az a működési szabályok elfogadására irányul, és amennyiben e szabályok a 2001. április 4-i megállapodás alapján a felperest megillető jogok elvonását eredményezik”.

A működési szabályok – amennyiben azok az egyeztetési szintekről kizárják a felperes által képviselt szakszervezetet – a felperes saját helyzetére is kihatnak, amikor tőle ezen egyeztetési szinteken való szakszervezeti képviselői helyzetéből fakadó egyéni jogokat vonnak el (lásd ezzel kapcsolatban a 193/87. és 194/87. sz., Maurissen és Union Syndicale kontra Számvevőszék ügyben 1989. május 11-én hozott ítéletet [EBHT 1989., 1045. o.], és a T-42/97. sz., Lebedef kontra Bizottság ügyben 1998. július 14-én hozott ítélet [EBHT-KSZ 1998., I-A-371. és II-1071. o.] 18–21. pontját). Következésképpen a működési szabályok neki sérelmet okoznak, így jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy megsemmisítés céljából azokat megtámadja.

Ezt a megállapítást az Elsőfokú Bíróság T-97/92. és T-111/92. sz., Rijnoudt és Hocken kontra Bizottság ügyben 1994. június 22-én hozott ítéletének (EBHT-KSZ 1994., I-A-159. és II-511. o.) 82. és 86. pontjában, illetve a T-576/93–T-582/93. sz., Browet és társai kontra Bizottság ügyben 1994. július 15-én hozott ítéletének (EBHT-KSZ 1994., I-A-191. és II-619. o.) 44. pontjában kifejtett ítélkezési gyakorlat sem vonja kétségbe. Ugyanis ezen ügyek alapjául szolgáló esetek különbözőnek jelen esettől, mivel itt a felperes jogai közvetlenül az erőforrásokról szóló szabályokból következnek, és bár céljuk megkönnyíteni a szakszervezet egyeztetésben való részvételét, e rendelkezések mégis vitathatóak, mivel az ő személyes joghelyzetét közvetlenül érintik.

A megtámadott ítéletben a vizsgált elfogadhatósággal kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság *de facto* kimondja, hogy az A&D (a felperes szakszervezete) nem reprezentatív. A felperes vitatja ezt az álláspontot, mivel a működési szabályok nem tárgyszerűen vizsgálják meg az szakszervezetek és szakmai szervezetek reprezentativitását, így e reprezentativitás összehasonlítható értékkelé nyilvánvalóan téves. Mindezen felül megsértették az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, a védekezéshez való jogot, az indokolási kötelezettséget, az önkényes eljárást tilalmát, valamint a személyzeti szabályzat 24. cikkét.